NEUVOSTON SUOSITUS,

annettu 11 päivänä heinäkuuta 2017,

Saksan vuoden 2017 kansallisesta uudistusohjelmasta sekä samassa yhteydessä annettu Saksan vuoden 2017 vakausohjelmaa koskeva neuvoston lausunto

(2017/C 261/05)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 121 artiklan 2 kohdan ja 148 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja yhteensovittamisen tehostamisesta 7 päivänä heinäkuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 ([1]) ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta 16 päivänä marraskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1176/2011 ([2]) ja erityisesti sen 6 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission suosituksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin päätöslauselmat,

ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston päätelmät,

ottaa huomioon työllisyyskomitean lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja rahoituskomitean lausunnon,

ottaa huomioon sosiaalisen suojelun komitean lausunnon,

ottaa huomioon talouspoliittisen komitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komissio hyväksyi 16 päivänä marraskuuta 2016 vuotuisen kasvuselvityksen, mikä aloitti vuoden 2017 talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson. Eurooppa-neuvosto vahvisti vuotuisen kasvuselvityksen ensisijaiset tavoitteet 9 ja 10 päivänä maaliskuuta 2017. Komissio hyväksyi 16 päivänä marraskuuta 2016 asetuksen (EU) N:o 1176/2011 perusteella varoitusmekanismia koskevan kertomuksen, jossa se katsoi, että Saksa kuuluu niihin jäsenvaltioihin, joista laadittaisiin perusteellinen tarkastelu. Samana päivänä komissio hyväksyi myös suosituksen neuvoston suositukseksi euroalueen talouspolitiikasta. Eurooppa-neuvosto vahvisti suosituksen 9 ja 10 päivänä maaliskuuta 2017. Neuvosto hyväksyi 21 päivänä maaliskuuta 2017 suosituksen euroalueen talouspolitiikasta, jäljempänä ”euroalueen suositus” ([3]).

(2) Koska Saksa kuuluu jäsenvaltioihin, joiden rahayksikkö on euro, ja koska taloudet ovat talous- ja rahaliitossa vahvasti yhteydessä toisiinsa, Saksan olisi varmistettava, että jäljempänä esitettävistä suosituksista 1 ja 2 ilmenevä euroalueen suositus pannaan täytäntöön täysimääräisesti ja oikea-aikaisesti.

(3) Saksaa koskeva vuoden 2017 maaraportti julkaistiin 22 päivänä helmikuuta 2017. Siinä arvioitiin Saksan edistymistä neuvoston 12 päivänä heinäkuuta 2016 hyväksymien maakohtaisten suositusten noudattamisessa, aiempina vuosina annettujen maakohtaisten suositusten noudattamisessa ja sen kansallisten Eurooppa 2020 -tavoitteiden saavuttamisessa. Lisäksi siihen sisältyi asetuksen (EU) N:o 1176/2011 5 artiklan nojalla laadittu perusteellinen tarkastelu, jonka tulokset julkaistiin samaten 22 päivänä helmikuuta 2017. Komissio päätteli analyysinsa perusteella, että Saksan makrotaloudessa on epätasapainoja. Erityisesti pitkään jatkunut suuri vaihtotaseen ylijäämä vaikuttaa muihin maihin ja kertoo – samoin kuin kansainvälisessä työnjaossa erittäin

([1]) EYVL L 209, 2.8.1997, s. 1.
([2]) EUVL L 306, 23.11.2011, s. 25.
([3]) EUVL C 92, 24.3.2017, s. 1.

kilpailukykyisen teollisuuden tiivis integroituminen ja vahva suorituskyky – liiallisesta säästämisestä ja investointien vaimeudesta sekä yksityisellä että julkisella sektorilla. Vaihtotaseen ylijäämä kasvoi entisestään vuonna 2015 ja pysyi pitkälti muuttumattomana vuonna 2016. Sen odotetaan pysyvän edelleen korkeana. Ylijäämään puuttuminen voi vaikuttaa muun euroalueen ja unionin tasapainottamismahdollisuuksiin, koska Saksan kotimaisen kysynnän vilkastuminen voi helpottaa tarvetta vähentää velkaantumista voimakkaasti velkaantuneissa jäsenvaltioissa. Huolimatta alhaisesta korkotasosta, joka luo suotuisan rahoitustilanteen, yritysten investoinnit suhteessa BKT:hen ovat edelleen vaimeita. Vaikka yksityisen kulutuksen elpyminen on jatkunut, kotitalouksien säästöt ovat ennätyksellisen suuret unionin yleiseen tasoon verrattuna. On erityisen tärkeää toteuttaa toimia, joilla voidaan pienentää Saksan talouteen kohdistuvien haittavaikutusten riskiä, ja kun otetaan huomioon sen talouden koko ja kansainvälinen merkitys, myös talous- ja rahaliittoon kohdistuvien haittavaikutusten riskiä.

(4) Saksa toimitti vuoden 2017 vakausohjelmansa 13 päivänä huhtikuuta 2017 ja vuoden 2017 kansallisen uudistusohjelmansa 28 päivänä huhtikuuta 2017. Ohjelmat on arvioitu samaan aikaan, jotta niiden keskinäiset yhteydet on voitu ottaa huomioon.

(5) Kauden 2014–2020 Euroopan rakenne- ja investointirahastojen (ERI-rahastot) ohjelmasuunnittelussa on otettu huomioon asiaankuuluvat maakohtaiset suositukset. Kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013 ([1]) 23 artiklassa säädetään, komissio voi pyytää jäsenvaltiota tarkastelemaan uudelleen kumppanuussopimustaan ja asiaankuuluvia ohjelmiaan ja esittämään niihin muutoksia, kun tämä on tarpeen asiaankuuluvien neuvoston suositusten täytäntöönpanon tukemiseksi. Komissio on antanut tarkempaa tietoa kyseisen säännöksen hyödyntämisestä ohjeissa sellaisten toimenpiteiden soveltamiselle, joilla ERI-rahastojen vaikuttavuus kytketään talouden tehokkaaseen ohjaukseen ja hallintaan.

(6) Saksaan sovelletaan vakaus- ja kasvusopimuksen ennaltaehkäisevää osiota ja velkasääntöä. Hallitus suunnittelee vuoden 2017 vakausohjelmassaan julkisen talouden ylijäämän olevan ¼–½ prosenttia suhteessa BKT:hen vuosina 2017–2021. Julkisen talouden keskipitkän aikavälin tavoitteessa, joka on 0,5 prosentin rakenteellinen alijäämä suhteessa BKT:hen, pysytään edelleen selvästi koko ohjelmakauden ajan. Vakausohjelman mukaan julkisen talouden velan suhteessa BKT:hen odotetaan supistuvan vähitellen siten, että se on 57 prosenttia vuonna 2021. Näiden julkisen talouden kehitysarvioiden perustana oleva makrotalouden skenaario, jota mikään riippumaton elin ei ole virallisesti vahvistanut, on uskottava.

(7) Komission kevään 2017 talousennusteen mukaan rakenteellisen rahoitusaseman odotetaan olevan BKT:hen suhteutettuna 0,6 prosenttia ylijäämäinen vuonna 2017 ja 0,3 prosenttia ylijäämäinen vuonna 2018, mikä ylittää julkisen talouden keskipitkän aikavälin tavoitteen. Julkisen talouden velan odotetaan pysyvän vakaalla lasku-uralla ja ylittävän velkasäännön vaatimukset. Kaiken kaikkiaan neuvosto katsoo, että Saksan arvioidaan vuosina 2017 ja 2018 noudattavan vakaus- ja kasvusopimuksen vaatimuksia. Kotimaista kysyntää on kuitenkin mahdollista tukea finanssipolitiikalla, erityisesti investointien kestävän kasvusuuntauksen saavuttamiseksi, ja luomalla edellytykset reaalipalkkojen suuremmalle nousulle.

(8) Julkiset investoinnit suhteessa BKT:hen ovat pysyneet enimmäkseen vakaina ja ovat alle euroalueen keskitason. Julkisten investointitarpeiden kasaantuminen jatkuu erityisesti kuntatasolla, jossa investointien nettomäärä pysyi negatiivisena vuonna 2016. Tähän eivät ole vaikuttaneet muutamana viime vuonna toteutetut toimenpiteet eikä vuosina 2015 ja 2016 koko julkistalouden tasolla tapahtunut julkisten investointien merkittävä kasvu. Vuonna 2016 toteutettiin lisätoimenpiteitä, joiden pitäisi parantaa julkisten investointien toteutusmahdollisuuksia myös liittovaltion ja kuntien tasolla. Niihin sisältyy liittovaltion taloussuhteiden uudistus, joka on vielä hyväksymättä ja jonka on tarkoitus tulla voimaan vuonna 2020. Lisäksi infrastruktuuri-investointien suunnittelua koskevat konsultointipalvelut on tarkoitus laajentaa kattamaan myös kunnat, millä voidaan parantaa infrastruktuuri-investointien suunnittelua ja toteutusta kuntatasolla. Tämä vaikuttaa erityisen merkitykselliseltä, kun otetaan huomioon, että infrastruktuuri-investointihankkeita toteutetaan osavaltioissa ja kunnissa vain vähäisessä määrin ja niihin vaikuttavat kapasiteetin ja suunnittelun rajoitukset. Suotuisa julkisen talouden rahoitusasema kertoo yleensä julkisen talouden liikkumavarasta, jota voidaan käyttää esimerkiksi lisärahoitukseen julkisten investointien lisäämiseksi kaikilla hallinnon tasoilla.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320).

(9) Kaiken kaikkiaan julkiset ja yksityiset koulutus- ja tutkimusmenot ovat pysyneet viime vuosina melko vakaina suhteessa BKT:hen, mutta koulutuksessa ne ovat yhä unionin keskiarvoa pienemmät. Vuonna 2015 koulutus- ja tutkimusmenojen yhteenlaskettu kokonaismäärä oli BKT:hen suhteutettuna 9,1 prosenttia, mikä jäi alle kansallisen tavoitteen (10 prosenttia). Lisäinvestoinnit koulutukseen, tutkimukseen ja innovointiin ovat ratkaisevan tärkeässä asemassa Saksan tulevan taloudellisen suorituskyvyn ja erityisesti hiljattain saapuneiden turvapaikanhakijoiden, pakolaisten ja muuttajien tuloksellisen kotouttamisen kannalta. Jälkimmäisen tavoitteen saavuttamiseksi Saksa on tehnyt huomattavasti työtä erityisesti ammatillisen koulutuksen alalla. Tulevina vuosina on jatkettava toimia koko koulutussektorilla.

(10) Saksan verojärjestelmä on edelleen monimutkainen, verohallinnon kustannukset ovat korkeat ja yritysverotukseen sisältyy useita säännöksiä, jotka saattavat jarruttaa yksityisiä investointeja. Vaikka yritysten pääomakustannukset ovat supistuneet merkittävästi, ne kuuluvat Saksassa edelleen 28 jäsenvaltion unionin korkeimpiin. Kun otetaan huomioon alueellinen yritysvero (Gewerbesteuer) ja solidaarisuuslisä, korkein lakisääteinen yritysverokanta vuonna 2016 oli 30,2 prosenttia. Tämä oli huomattavasti korkeampi kuin unionin painottamaton keskiarvo, joka oli 22,8 prosenttia. Keskimääräinen efektiivinen veroaste on 28,2 prosenttia, kun unionin painottamaton keskimääräinen veroaste on 21,1 prosenttia. Velkarahoituksen suosiminen yritysverotuksessa oli vuonna 2016 seitsemänneksi suurinta unionissa. Velanottoa suositaan samaan tapaan myös osakkeenomistajien tasolla. Tällä on merkitystä erityisesti pk-yrityksille, joilla on yleensä kotimaiset osakkeenomistajat. Oman pääoman kustannusten alentaminen voisi lisätä yksityisiä investointeja ja vahvistaa Saksan alikehittyneitä riskipääomamarkkinoita. Verojärjestelmään sisältyy muitakin piirteitä, jotka saattavat vääristää rahoitus- ja investointipäätöksiä, kuten alueellisen yritysveron veropohjaan sisällytetyt voittoa tuottamattomat elementit, tappiontasauksen rajoitukset ja verotuksesta johtuvat vääristymät oikeudellisen muodon valinnan suhteen. Lisäksi verojärjestelmän investointiystävällisyyttä saattavat heikentää muutkin säännökset, kuten poistoja koskeva järjestelmä, vähennyskelpoisia eläkevarauksia laskettaessa käytettävä korko, luovutusvoittojen verotus ja kassaperusteinen kirjanpito arvonlisäverotuksessa. Verohallinnon nykyaikaistaminen voi vauhdittua, jos liittovaltion taloussuhteiden uudistuksen osana sovittu liittovaltion verohallinnolle osoitettava yleinen ja tietotekniikkaan liittyvä lisätoimintavalta suhteessa osavaltioiden verohallintoihin toteutetaan tehokkaasti.

(11) Riskipääomasijoittaminen on lisääntynyt Saksassa, mutta markkinat ovat edelleen kansainvälisen mittapuun mukaan alikehittyneet. Riskipääomasijoitusten osuus oli vuonna 2015 noin 0,03 prosenttia suhteessa BKT:hen, mikä on hieman yli unionin keskiarvon, mutta yhä alhaisempi kuin Irlannin, Ranskan, Ruotsin, Suomen tai Yhdistyneen kuningaskunnan kaltaisissa jäsenvaltioissa ja paljon alhaisempi kuin Israelin ja Yhdysvaltojen kaltaisissa unionin ulkopuolisissa maissa. Saksan riskipääomamarkkinat eivät näytä pystyvän tarjoamaan varsinkaan suurehkoja myöhemmän vaiheen investointeja. Liittohallitus on toteuttanut useita toimenpiteitä riskipääomasijoittamisen tukemiseksi. Se on esimerkiksi yksinkertaistanut investointirahastojen verotusta, parantanut tappiontasausta yhtiöverojärjestelmässä ja laajentanut bisnesenkeleille suunnattua INVEST-ohjelmaa.

(12) Siirtyminen uusiutuvien energialähteiden käyttöön edellyttää merkittäviä investointeja sähkön siirto- ja jakeluverkkoihin. Kotimaiseen sähköinfrastruktuuriin suunnitellut investoinnit ovat kuitenkin viivästyneet merkittävästi. Energiaverkkojen laajentamista koskevassa vuoden 2009 laissa määritellyistä suurjänniteverkon hankkeista oli vuoden 2016 loppuun mennessä saatu toteutettua vain noin 35 prosenttia, mikä johtuu pääasiassa kansalaisten vastustuksesta. Tällä hetkellä yhteensä 6 100 kilometrin sähkölinjoista, jotka suunniteltiin rakennettaviksi vuoteen 2024/2025 ulottuvana ajanjaksona vuonna 2015 voimaan tulleen liittovaltion tarvesuunnittelulain mukaisesti, on hyväksytty vain noin 6 prosenttia ja rakennettu vasta 1 prosentti.

(13) Digitalisoinnin täyden hyödyntämisen tiellä on vielä esteitä. Esimerkiksi nopeiden ja ultranopeiden laajakaistayhteyksien saatavuus ei ole hyvä Saksassa, varsinkaan haja-asutusalueilla ja maaseudulla. Saksalaisnuorten tietokoneiden käyttö on melko vähäistä ja monista kouluista puuttuvat laajakaistayhteydet. Myös digitaalisten julkisten palvelujen suorituskyky on alle unionin keskiarvon. Etenkin pk-yrityksillä on kiinni kurottavaa digitalisoinnin alalla. Niistä vain viidesosalla on digitalisointia koskeva strategia. Pk-yritysten digitalisoinnin tukemiseksi ja vauhdittamiseksi on perustettu pk-yritysten asiantuntijakeskusten verkosto, ja ”Industrie 4.0” -alusta kokoaa yhteen kaikki alan sidosryhmät. Yritysten T&K-investoinnit ovat lisääntymässä, ja Saksa on lähellä T&K-intensiteettiä koskevan Eurooppa 2020 -tavoitteensa saavuttamista, mutta investoinnit keskittyvät yhä enemmän suuriin yrityksiin, kun taas pk-yritysten osuus on supistumassa. Lisäksi väestön ikääntyminen voi vaikuttaa tulevina vuosina myös yritystoimintaan.

(14) Yrityspalvelusektorilla ja säännellyissä ammateissa toimimisen tiellä on edelleen korkeita sääntelyesteitä. Erityisesti arkkitehtejä, insinöörejä, asianajajia ja tilintarkastajia ja veroneuvojia koskevat rajoitukset ovat unionin keskiarvoa tiukemmat. Lisäksi näiden ammattien kohdalla yrityskannan vaihtuvuus on huomattavasti unionin keskiarvoa alhaisempi, mikä näyttää kertovan suhteellisen vähäisestä dynaamisuudesta ja kilpailusta Saksan ammattipalvelujen alalla. Tällaisiin esteisiin kuuluvat myös muun muassa arkkitehdeille ja insinööreille asetetut osakkeenomistusta ja yhtiömuotoa koskevat rajoitukset sekä arkkitehtien, insinöörien ja asianajajien monialatoimintaa koskevat rajoitukset. Näiden esteiden vähentäminen voisi tehostaa kilpailua, mikä lisäisi markkinoille tulevien yritysten määrää ja hyödyttäisi kuluttajia matalampien hintojen ja laajemman valikoiman muodossa. Komissio antoi tammikuussa 2017 ammattipalvelujen sääntelyn uudistamista koskevia suosituksia osana palvelumarkkinoiden esteiden poistamiseen tähtäävää toimenpidepakettia.

(15) Työllisyys on jatkanut kasvuaan, ja työttömyysaste on laskenut historiallisen alhaiselle tasolle. Työllisyyden parantuminen johtuu kuitenkin osittain osa-aikatyön lisääntymisestä, erityisesti naisten keskuudessa, ja on heijastunut vain osittain reaalipalkkojen kokonaiskasvuun, joka hidastui vuonna 2016. Kotitalouksien toisen tulonsaajan työnteon pidäkkeet ja osa-aikatyön yleisyys haittaavat työmarkkinoiden koko potentiaalin hyödyntämistä. Eräs naisten työelämään osallistumisen ratkaiseva vauhdittaja on laadukkaiden ja kohtuuhintaisten kokopäiväisten lastenhoitopalvelujen, kokopäiväkoulujen ja äskettäin uudistetun pitkäaikaishoidon tarjonnan parantaminen. Avioparien yhteinen tuloverotus ja työssä käymättömän puolison ilmainen sairausvakuutus jarruttavat kotitalouksien toisia tulonsaajia, jotka monissa tapauksissa ovat naisia, ottamasta vastaan työtä tai lisäämään työtuntien määrää. Lisäksi vähäisempi työmarkkinoille kiinnittyminen on yhteydessä suureen sukupuolten väliseen palkkakuiluun, joka vuonna 2015 oli 22 prosenttia, kun unionin keskiarvo oli 16,3 prosenttia.

(16) Minityöpaikkojen määrä on supistunut hiukan, mutta ne ovat edelleen yleisiä. Syyskuussa 2016 minityöpaikka oli noin 4,8 miljoonan ihmisen ainoa työpaikka. Vuokratyöntekijöiden määrä on kolminkertaistunut vuodesta 2005 ja oli kesäkuussa 2016 yhteensä noin 1 miljoona henkilöä (lähes 3 % kaikista työllisistä). Vuokratyön ja vuokratyösopimusten mahdollisia väärinkäytöksiä vastaan tarjottavan suojan odotetaan paranevan, mutta kehitystä on syytä seurata. Lisäksi mukauttamaton ero määräaikaisten työsopimusten ja vakituisten työsopimusten mukaisissa palkoissa näyttää olevan suhteellisen suuri.

(17) Pienipalkkaisten työntekijöiden verokiila on korkea muihin jäsenvaltioihin verrattuna, mikä vähentää työnteon kannustimia ja supistaa käteen jäävää palkkaa ja kulutusmahdollisuuksia. Saksa on korottanut ansiotuloveroon tehtävän perusvähennyksen vähimmäismäärää ja lapsilisiä sekä mukauttanut tuloveroluokkia. Tällaiset toimenpiteet hyödyttävät yleisesti pieni- ja keskituloisia ryhmiä, mutta kokonaisvaikutus verokiilaan jää rajalliseksi. Vaikka käytettävissä olevat reaalitulot ovat viime aikoina nousseet huomattavasti, palkkojen ja tuottavuuden kehityksessä on jo pitkään ollut eroa, mikä on asteittain kasvattanut niiden välisen kuilun huomattavaksi. Reaalipalkkojen suurempi nousu edistäisi osaltaan myös suuren ulkoisen epätasapainon supistumista.

(18) Saksa on toteuttanut mittavia toimenpiteitä turvapaikanhakijoiden vastaanottamiseksi ja pakolaisten ja muiden muuttajien kotouttamiseksi. Tilannetta näyttää kuitenkin olevan mahdollista parantaa edelleen, sillä vuonna 2016 työtä etsivien pakolaisten määrä kasvoi noin 9 prosenttiin kaikista työnhakijoista. Maahanmuuttajataustaisten henkilöiden, erityisesti naisten, integroituminen työmarkkinoille on edelleen suuri haaste. Se koskee muun muassa koulutusjärjestelmän välityksellä myös unionin ulkopuolella syntyneiden vanhempien Saksassa syntyneitä lapsia.

(19) Yhteiskunnan kaikki jäsenet eivät ole hyötyneet tasavertaisesti taloudessa ja työmarkkinoilla viime vuosina vallinneesta yleisesti ottaen myönteisestä kehityksestä. Tulojen eriarvoisuus on jonkin aikaa lisäännyttyään alkanut vasta viime aikoina kaventua, mutta varallisuuteen liittyvä eriarvoisuus on edelleen yksi euroalueen suurimpia. Työmarkkinoiden hyvä toimivuus ei ole myöskään vähentänyt köyhyysriskiä. Vanhuusiän köyhyysriskiaste on unionin keskiarvoa suurempi, ja vanhuusiän köyhyysriskille alttiina olevien ihmisten määrä todennäköisesti kasvaa tulevina vuosina. Lakisääteisen eläkejärjestelmän korvaustason ennustetaan supistuvan edelleen. Samaan aikaan toisen tai kolmannen pilarin eläkejärjestelmään kuulumisen aste on liian vähäinen, jotta sillä voitaisiin kompensoida ensimmäisen pilarin korvaustason supistuminen kaikkien osalta. Ellei eläkkeiden riittävyyttä tasapainoteta, sen odotetaan näin ollen heikentyvän. Nähtäväksi jää, miten tehokkaasti hiljattain esitetyt uudistukset, jotka koskevat eläkkeelle siirtymisen lykkäämisen kannustimien parantamista (Flexi-Rente), toimivat vastavoimana vuonna 2014 käyttöön otetuille varhaiseläkkeelle siirtymisen kannustimille.

(20) Komissio on vuoden 2017 talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson osana tehnyt kattavan analyysin Saksan talouspolitiikasta ja julkaissut sen vuoden 2017 maaraportissa. Se on arvioinut myös vuoden 2017 vakausohjelman ja vuoden 2017 kansallisen uudistusohjelman sekä jatkotoimenpiteet, joita on toteutettu Saksalle viime vuosina annettujen suositusten noudattamiseksi. Se on ottanut huomioon ohjelmien ja jatkotoimenpiteiden merkityksen Saksan finanssipolitiikan sekä sosiaali- ja talouspolitiikan kestävyyden kannalta mutta myös sen, ovatko ne unionin sääntöjen ja ohjeiden mukaisia, koska unionin yleistä talouden ohjausta on tarpeen vahvistaa antamalla unionin tason panos tuleviin kansallisiin päätöksiin.

(21) Neuvosto on tutkinut vuoden 2017 vakausohjelman tämän arvioinnin perusteella ja katsoo ([1]), että Saksan odotetaan noudattavan vakaus- ja kasvusopimuksen vaatimuksia,

(22) Neuvosto on tutkinut vuoden 2017 kansallisen uudistusohjelman ja vuoden 2017 vakausohjelman komission perusteellisen tarkastelun ja tämän arvioinnin perusteella. Asetuksen (EU) N:o 1176/2011 6 artiklan nojalla annetut neuvoston suositukset ilmenevät jäljempänä esitettävistä suosituksista 1 ja 2,

SUOSITTAA, että Saksa toteuttaa vuosina 2017 ja 2018 toimia, joilla se

1. keskipitkän aikavälin tavoitetta noudattaen käyttää finanssi- ja rakennepolitiikkaa mahdollisen kasvun ja kotimaisen kysynnän tukemiseen ja investointien kestävän kasvusuuntauksen saavuttamiseen; vauhdittaa kaikilla hallinnon tasoilla tehtäviä julkisia investointeja erityisesti koulutukseen, tutkimukseen ja innovointiin ja puuttuu infrastruktuuri-investointien kapasiteetin ja suunnittelun rajoituksiin, parantaa edelleen verojärjestelmän tehokkuutta ja investointiystävällisyyttä Edistää kilpailua yrityspalvelujen ja säänneltyjen ammattien alalla.

2. vähentää kotitalouksien toisen tulonsaajan työnteon pidäkkeitä ja helpottaa siirtymistä tavanomaisiin työsuhteisiin; kaventaa pienipalkkaisten työntekijöiden suurta verokiilaa; luo edellytykset reaalipalkkojen vahvemman nousun edistämiselle kunnioittaen samalla työmarkkinaosapuolten roolia.

Tehty Brysselissä 11 päivänä heinäkuuta 2017.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

T. TÕNISTE

([1]) Asetuksen (EY) N:o 1466/97 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti.